

Ændringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til Folkehøjskoler.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 1941.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne:

(Berg): Jeg har tænkt paa, om det ikke var rigtigt nærmere at begrænse Antallet af de Skoler, som denne Lov skulde komme til Gode, altsaa ved Siden af de almindelige Bestemmelser, som maasse saa skulde være noget anderledes, gøre en Begrænsning i Antallet. Ikke saaledes, at nu bestaaende livskraftige Skoler eller Skoler, der have nogen Betydning, skulde udgaa, undrages Lovens Omraade, men saaledes, at man for Fremtiden mere, end Loven ellers kunde tænkes at ville, sikrer sig imod for pludselige Højskoleetableringer uden nøjere Bestemmelse af Stedet. Nu ved jeg meget godt, at der staar i vort Lovforslag — om det bliver staaende, ved jeg ikke, jeg følger mig som paa gængende Grund her i Folketinget — at det skal bestemmes ved Finansloven, hvilke Skoler der skal ind under Lovens Omraade, skulle have Understøttelse, men naar en Mand nu har opført en Skole, har kostet noget paa den og holdt den vedlige et Aars Tid eller to, saa bliver det altid noget vanskeligt at nægte en saadan Skole at komme ind under Loven, selv om man siger, at den i Virkeligheden er slynget op paa et Sted og i det hele er anlagt med Forhold, der ikke skønnes at være videre heldige. Jeg har derfor tænkt, om det ikke vilde være i Sagens sande Interesse, om man f. Eks. lod Loven i den Stikfælde, den nu maatte saa, komme til at gælde f. Eks. tre Skoler i hvert Amt, altsaa ogsaa tre Skoler i København. Jeg nævner blot dette Tal som et Eksempel paa en vis Begrænsning. Det kan jo være, at der et enkelt Sted trængtes til flere Skoler, jeg ved det ikke i dette Øjeblik, og det kunde jo tænkes, at en saadan Bestemmelse vilde genere en eller anden Skole, som er den fjerde i et Amt, men saa kunde denne Undtagelse

tages i Betragtning ogsaa ved selve Loven som en midlertidig Foranstaltning. Jeg tror, at det ingenlunde vilde være uden Nytte paa den Maade noget at regulere Bestemmelserne, og hvad jeg navnlig mener og ønsker, er, at det kunde være til nogen Støtte for de bestaaende livskraftige Skoler, af hvilke adskillige maasse ogsaa gennem andre Ændringer i Lovforslaget kunde trænge til større Bistand, end det forudsætter. Jeg skal henstille det til det høje Flertals velvillige Overvejelse, om der ikke paa denne eller en lignende Maade kunde tages Bestemmelse om en saadan Begrænsning af Lovens Omraade, at den absolut tilfredsstillende Behovet, ikke blot i Øjeblikket, men for saa vidt Hensigten er at styrke Institutionen, at gøre de bestaaende Skoler endnu bedre, omfangsrigere, dygtigere, udrustede med Lærere osv., i Virkeligheden til selve Institutionens Gavn. Det ubeluffer ingenlunde, at man ved en Revision om 10 Aar eller saa kan gaa videre. Det ubeluffer heller ikke, at der i senere særdeles Tilfælde kan vedføjes særlige Undtagelser for de enkelte Tilfælde. Jeg skal for øvrigt ikke opholde det høje Ting; jeg er overbevist om, at jeg ingen Indflydelse faar paa denne Sags endelige Skæbne, thi efter hvad jeg har erfaret fra forskellig Side, er den gaaet ind som Led i en vis Ræde af foreløbige Udtalelser, saaledes at dens endelige Stikfælde kommer til at afhænge af Overvejelser, som ligge i en helt anden Gade end den, i hvilken jeg bor.

Berntsen: Med Hensyn til det sidste er jeg lige saa uvidende som det ærede Medlem. Jeg ved ikke andet, end at denne Sag skal gaa sin naturlige og rolige Gang til Forhandling igennem Tingene, og det afhænger da af de Forhandlinger, der blive førte mellem Tingene og Tingenes Medlemmer, hvorledes denne Sag vil blive endelig ordnet. Men det ærede Medlem er altid saa fyldt af Mistænktiliggørelse. Det skal jeg dog ikke opholde mig ved. Det ærede Medlem hentskede til Overvejelse en Tanke, som ikke tidligere har været nærmere drøftet her i Tinget, og heller ikke i de Udvalg, som have behandlet Spørgsmaal af den her omhandlede Art. Det ærede Medlem har heller ikke selv optaget Tanken i det Forslag, som her foreligger til Behandling indbragt af det ærede Medlem selv tilligemed flere andre af hans Meningsfæller. Jeg vil dog sige, at mig tiltaler den Tanke, som det ærede Medlem udtalte, ikke. Jeg tror nemlig ikke, at det vil være en praktisk Vej at gaa. Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valg-